

Lộ Trình Xe Lửa Cũ

Đường xe lửa ngày xưa Tháp Chàm đi Đà Lạt / tám mươi một kilomet / còn Trại Mát...chút thôi!

Nhưng du khách bồi hồi / khi vào cửa ga cuối - một chút để tiếc nuối / một công trình ngày xưa!

Đường xe lửa sương mưa / chỉ còn bảy cây số! Không còn răng cưa nữa / sao vẫn nghe điếng lòng?

Ai cũng ngó ra rừng. Thương rừng thông thưa thớt! Ôi bây giờ Đà Lạt / mất mát đâu bấy nhiêu!

Ai cũng mặt đăm chiêu / mắt như là đẫm lệ...Một người già ngồi kể: Ngày Xưa khác Bây Giờ!

Rồi ông nói vu vơ...rồi ông khen "đổi mới"...mắt ông dài từng sợi / nước mắt như bóng mây!

Mười phút, con đường dài...tiếng đường rày tắt phụp. Đưa máy hình lên chụp...nhà ga và cái sân...

*

Chụp cả cái băng khuâng...Lộ Trình Xe Lửa Cũ!

Tất cả, đều quá khứ! Tất cả rồi lãng quên...Giống như anh với em / chia-tay-ngày-Cải-Tạo!

Trần Vấn Lệ